

Men saa snart der bliver Tale om indirekte Skatter til Staten, slaar de sig for deres Bryst: det er ikke noget, de kan have med at gøre! Men derimod Importregulering, det kan de udmærket godt have med at gøre. Jeg tror, at for udenforstaaende — jeg tænker her paa Folk udenfor dette Land — vil disse politiske Standpunkter se noget mærkelige ud. Naar man har praktiseret Importregulering i andre af Europas Stater, er det netop, fordi man har syntes, at en almindelig Toldbeskyttelse forslog for lidt, man vilde have en langt stærkere Protektionisme, og derfor gik man til Importregulering. Og naar et politisk Parti her i Salen gentagende staa og bedyrer, at de er Tilhængere af Importregulering, men Modstandere af Protektionisme, saa er det af de Absurditeter, som vedkommende Parti samler paa — og naturligvis ogsaa skal have Lov til at samle paa.

Der har været talt en hel Del om Frihandel og Toldbeskyttelse. Vi har jo ikke Frihandel her i Danmark. Industrien har Toldbeskyttelse; vi lever paa Toldloven af 1908. Regeringen har i dette høje Ting i Fjor forelagt og forelægger vel sagtens i Aar igen et Lovforslag, der byder Beskyttelse for Industrien. Vi har altsaa ikke den rene Frihandel, og det synes heller ikke, at vi tænker paa at praktisere den. Den rene Frihandel er selvfølgelig vanskelig at praktisere, og den medfører ogsaa visse Konsekvenser. Hvis vi vil sige, at vi vil slet ingen Industribeskyttelse have, maa Konsekvensen af denne Politik ogsaa være, at Staten ikke ekstraordinært skal støtte Industriens Arbejdere ved de meget store Arbejdsløshedsunderstøttelser, saa maa man gaa over til det, der staa i en gammel Krigssalme: Lad falde, hvad der ej kan staa. Kan vi faa en Indenrigsminister, der for Tiden vil tage Ansvaret for en saadan Politik? Dette Spørgsmaal kunde jeg have Lyst til at stille. Jeg tror det ikke. Naar der er Tale om Frihandel, tror jeg heller ikke, at dette Ord menes i sin dybe Renhed. Vi har, som sagt, Toldbeskyttelse for Industrien, der har været fremsat et Toldlovforslag, som fremdeles byder Toldbeskyttelse for Industrien, men vi, ikke mindst vi Venstremænd, er enige i, at i et Land med saa stor en Udførsel af Landbrugsprodukter som Danmark, er for det første en Importregulering farlig, men det er ogsaa farligt at komme ud i en betydelig Toldbeskyttelse. Dette Spørgsmaal er maaske nu drevet saa

stærkt op fra alle Sider, at det vanskeligt kan finde nogen Løsning i en ny Toldlov.

Jeg tror for øvrigt, at Landmændene vilde gøre en god Forretning, hvis de vilde tage det Standpunkt: Ja, vi har Toldloven fra 1908, og den beholder vi, vi giver Industrien den Beskyttelse, den har der, og vi kan eventuelt gaa med til paa enkelte Omraader, hvor det er særlig nødvendigt, og hvor Prisforskellen er blevet særlig iøjnespringende, i nogen Grad at foretage en Regulering af Forholdet. Jeg tror, Landbruget vilde staa sig derved, hvis vi samtidig vilde tage Konsekvensen og sige: Nu maa Industrien — det vil sige Industriens Arbejdere og Industriens Ledere — klare sig selv, nu maa de klare sig med den kasse-mæssige Understøttelse. Vi giver jer dette i denne vanskelige Tid, og vi haaber at kunne vende tilbage til Frihandelen, naar Tiden har forandret sig, men saa maa Konsekvensen være, at denne ekstraordinære Understøttelse hører op. Hvis vi gennemførte dette, tror jeg, det vilde være et fordelagtigt Regnestykke for hele vort Folk, ogsaa for Landmændene. Der kan være forskellige Veje, ad hvilke vi kan arbejde os mere hen til Frihandelen i Fremtiden, og det er for Resten det, som det ærede Medlem Hr. Fraenkel var inde paa i sin uhyre lange Tale.

Det forekommer mig, at skal vi komme vel over de økonomiske Vanskeligheder i Fremtiden, maa vi tænke noget mere paa det danske Arbejde, vi har alle Interesse i at bruge dansk Arbejde, for saa vidt som dets Priser ikke ligger alt for urimeligt langt over Udlandets. Det ærede Medlem Hr. Fraenkel var inde paa, at man skulde faa større Toldomraader, og det er givet, at jo større Toldomraaderne bliver, desto mere nærmer man sig Frihandelen. I et lille Land, der kun har lidt af Raastoffer til Industrien, vil selv en mindre Toldbeskyttelse virke mere paa Befolkningen i Retning af Beskatning, end hvor Toldomraadet er meget stort, og hvor man derved faar betydelig mere Industri, betydelig flere Raastoffer indenfor Toldomraadet. Det mest nærliggende for os at tænke paa var efter min Mening en nordisk Toldunion; vi vilde have gjort et betydeligt Skridt i Retning af Frihandel, hvis vi fik vort Toldomraade udvidet til hele Norden. Men det er naturligvis Fremtidsmusik; det, som ligger for, er Nutiden, og dér er det, jeg siger, at vi har jo Toldloven, vi har Toldbeskyttelse for Industrien her i Landet, og Landbruget ønsker ikke denne udvidet til den betydelig farligere Importregulering,